

Letectvo u nás a v cizině.

Podplukovník gšt. Štěpán Andreas:

Anglický předpis o užití letectva u armády v poli.

(The employment of Air forces with the Army in the Field, 1932.)

Nový anglický předpis „Užití letectva u armády v poli, 1932“ je první předpis o taktice letectva pro potřebu pozemní armády. Stran použití oné části bombardovacího a stíhacího letectva, které je určeno pro OPL. Anglie a nepodléhá pozemnímu velení, platí zvláštní letecké předpisy.

Krátký výťah: 1. Pozorovací letky se přidělují vyšším velitelstvím v počtu po 1 letce na divisi, což však neznamená vždy podřízení letky divisi, nýbrž je pouze základem pro výpočet potřeby pozorovacích letek u armády v poli.

2. Bombardovací a stíhací letky jsou normálně podřízeny HVOA. nebo samostatně operujícím armádám.

Pozorovací letky jsou normálně podřízeny armádním sborům. Na počátku tažení může být žádoucí, aby si HVOA. nebo armády ponechaly jednu nebo více pozorovacích letek pro vlastní potřebu.

3. Nejmenší taktickou jednotkou je perut' (3 letky). Skupina může mít různý počet perutí. Každá perut' a skupina má spojovací četú od telegrafního vojska.

Bojovou jednotkou je letka o 3 rojích po 4 letounech. U dvoumotorových letounů má letka 2 roje po 5 letounech.

Letku možno dělit jen v mimořádně nutných případech.

4. Jednotkou balonovou je četa o 2 balonech, z nichž vždy toliko jeden je v činnosti, druhý je zálohou.

5. Letectvo je ofensivní, jeho defenzivní hodnota je malá.

6. Jsou uvedeny okolnosti, na nichž závisí účinný akční radius letectva.

7. Rozeznáváme letectvo: bombardovací, stíhací, pozorovací, bombardovací-dopravní.

8. Lehké bombardovací letouny jsou určeny k strategickému průzkumu a dennímu bombardování, těžké ponejvíce k nočnímu bombardování. Některých typů dvoumotorových letounů může být použito ve dne i v noci.

Pumy jsou těžké trhací (pro vniknutí), obyčejné (těžké, hrubé a lehké) a zápalné.

9. Stíhací letouny jsou jednomístné i dvoumístné; první pro stíhací účely na vlastním území, druhé pro ofensivní akci proti velkým leteckým formacím a na velkou vzdálenost (na př. k pronásledování nepřátelského bombardovacího letectva při jeho návratu).

Pro útoky s malé výšky jsou stíhací letouny vybaveny lehkými pumami.

10. U pozorovacích letounů je druhý letec střelcem, jehož úloha je čistě ochranná. Pozorovací letoun může rovněž nésti mírný náklad pum.

11. Bombardovací-dopravní letouny jsou podobny velkým dvoumotorovým bombardovacím letounům mírné výkonnosti. Jsou konstruovány pro dopravu osob a nákladu. Vojenských dopravních letounů může být použito jako bombardovacích a jsou k tomu příslušně zařízeny.

12. První úlohou letectva u armády v poli je utvořit a udržovat takovou vzdušnou situaci, která by přispěla armádě k dosažení cíle a zabránila přílišnému zasahování nepřátelského letectva.

Mimo to je úlohou letectva přímá spolupráce v operacích, je to:

průzkum, fotografování a pozorování dělové palby,

útok na vojenské cíle pumami s malé výšky, nebo také doprava vojsk, zásobování a spojení.

Průzkum — vyjímajíc průzkum strategický, který přísluší bombardovacímu letectvu — je především úkolem letectva pozorovacího.

13. Získání a udržení letecké převahy je věc největší důležitosti. Letecké převahy možno dosáhnout kombinovanou akcí bombardovacího a stíhacího letectva. Způsoby jsou různé a mění se podle podmínek tažení; čistě obranná opatření jsou však zřídka úspěšná.

Nejpravděpodobněji bude mít úspěch kombinace těžkých a ustavičných pumových útoků na nejcitlivější cíle a ofensivní akce stíhacího letectva. Jakmile byl nepřítel takto přinucen k defenzivě, bude mu nesnadno přejít opět do ofensivy.

Za příznivých okolností může být v zápase o leteckou převahu přechodně výhodné útočit na nepřátelská letiště, a to buď bombardováním anebo útoky stíhacího letectva s malé výšky. Tyto příznivé okolnosti nastávají, jestliže nepřítel nemůže brzy nahradit ztráty letounů, jsou-li jeho letiště přeplněna a málo četná a projevují-li se omezené možnosti záměnných letišť, nahromadění hangárů a nedostačující ochrana.

Normálně však nutno hledat leteckou převahu útokem na jiné cíle, aby se zkrížily plány nepřátelského velení tím, že je nutíme k diverzi letectva za účelem ochrany těchto cílů.

Přechodné letecké převahy nad určitým omezeným prostorem, na př. k zajištění důležité operace, dosáhneme soustředěním přesily na rozhodujícím místě.

14. Použití stíhacího letectva. Úlohou stíhacího letectva je vyhledávat a ničit nepřátelské letectvo a zároveň krytí a chránit svobodu vlastního letectva. Přímá defenzivní opatření jsou neúčinná a neekonomická.

Nejúčinnějším způsobem ochrany pozorovacího letectva je ofensivní akce stíhacího letectva daleko od pásma činnosti vlastního letectva. Při takové energické nepřímé činnosti ve prospěch pozorovacího letectva zůstane toto letectvo poměrně málo znepokojováno.

15. Bombardování. Těžké, přesné a neustálé bombardování životních středisk v nepřátelském týlu ve dne i v noci může mít velký vliv na vedení tažení.

Rozhodnutí o způsobu, jak užít bombardovacího letectva ve prospěch armády, je vyhrazeno hlavnímu veliteli, který v rozkazech stanoví cíle, rozdělení jich na letky, váhu útoků na tyto cíle a zda mají být bombardovány nepřetržitě. Obvykle určí poměr pro každý úkol.

Velitel letectva u hlavního velitelství je poradcem, pokud jde o vhodnost cílů pro letecký útok, o maximum letounů, kterých lze proti každému cíli použít, a zda je výhodnější nepřetržitý útok či jediný útok hromadný. O způsobu provedení a o podrobnostech útoků rozhoduje jedině velitel letectva.

V období soustředování a přibližování obou stran může bombardovací letectvo značně zpomalit postup nepřítele. V tomto období dominuje v použití bombardovacího letectva zásada o soustředění.

Hlavní velitel rozhodne, na kterém místě by mohlo bombardování mít největší účinek na zabránění pohybu a zásobování nepřítele. Proti tomuto místu se pak zasadí maximum letectva, kterého lze proti tomuto místu ještě užitečně použít, a v útoku třeba pak pokračovati tak dlouho, až se dosáhne vytčeného výsledku. Diverse letectva proti podružným cílům, jichž současně bombardování je rovněž žádoucí, musí býti co nejvíce omezena.

Poněvadž zásobování armády závisí hlavně na železnicích, může být tímto hlavním cílem citlivé místo železničního systému. Při volbě tohoto místa je potřeba odborné rady, poněvadž nejlákavějšími cíli jsou obyčejně místa, v nichž je nejvíce možnosti k provedení oprav a proto také malá pravděpodobnost vážnějších poruch v dopravě.

Letecké fotografie jsou při volbě těchto míst velmi důležité a mají být pořízeny co nejdříve.

V bitvě nutno bombardovati SV., komunikační střediska a posily, jestliže tato místa nemohou býti svěřena dělostřelectvu.

Provedení bombardování. Ve dne ve formacích. Nepřetržitě bombardování vyžaduje útoků v intervalech podle povahy cíle. Čím více útoků, tím menší budou formace. Takové útoky mají největší morální účinek. Bylo-li jednou začato, musí být v nich nepřetržitě a intesivně pokračováno až do dosažení vytčených výsledků. Stupeň živění takových útoků závisí na odporu nepřítele a na akčním radiu letek.

Útoky hromadné jsou zase výhodné tam, kde hledáme spíše hmotný účinek. Vlastní ztráty jsou u nich menší; obrana proti nim je často bezmocná a zvýšený pocit bezpečnosti letců a lepší ochrana dovolují přesné bombardování s menší výšky.

Noční útoky se normálně provádějí jednotlivými letouny v nepravidelných intervalech. Počet letů za tmy na jeden cíl je omezen.

Bombardovací jednotky fotografují výsledek své akce takto:

ve dne — ihned po útoku,

při zápalných pumách — několik hodin po útoku,

v noci — co nejdříve zrána.

15. Útoky s malé výšky. Používá se při nich kulometů a malých pum. Stíhací letectvo vyhovuje nejlépe. Cíle: vojska, transporty a letiště, dovoluje-li to ovšem letecká situace.

Morální účinek je velký. Proti dobře vycvičeným a dobře vyzbrojeným vojskům s vysokou morálkou je však takový útok plný ztrát pro letectvo. Mohutnost těchto útoků nesmí proto sváděti k odvrácení stíhacího letectva od jeho hlavního úkolu, t. j. od boje o leteckou převahu a o její udržení. Čím lépe bylo dosaženo této převahy, tím častěji budou ospravedlněny akce s malé výšky a tím pravděpodobnější bude jejich úspěch. Je-li letecká převaha nejistá, bude stíhací letectvo zřídka kdy odvráceno od svého normálního úkolu.

Nejvhodnější cíle pro útoky s malé výšky jsou proudy dopravních vozidel, proudy vojsk na silnicích a jednotky soustředěné v táborech a osadách. Nemá se těchto útoků používat proti cílům, na které může působit pozemní vojsko. Letkám nesmí býti dán rozkaz, aby pátraly po takových cílech, nýbrž jdou již najisto na základě zpráv získaných pozorovacím letectvem. Spojení mezi pozorovacím a stíhacím letec-

tvem je v takových případech nutné a je možno podříditi stíhací letky přechodně perutím pozorovacího letectva u podřízených vyšších velitelství.

Nejlépších výsledků dosáhneme těmito útoky při pronásledování nepřítele, jehož ústup se může tak proměnit ve zmatek. (Odvětná opatření nepřítele: útok na naše pozorovací letectvo a náš týl.)

16. Doprava a spojení.

Při dopravě vojsk letadly nutno si uvědomit, že po větším letu nebudou jednotky pro „mořskou nemoc“ schopny boje ihned po přistání.

Letoun je nejlepší dopravní prostředek pro velitele nebo důstojníka štábu k jednotkám na křídle v období pohybu, kdy komunikace budou řídké nebo ucpané.

17. Letecký průzkum.

V zásadě slouží letecký průzkum k zjištění hlavních pohybů a dispoic nepřítele v týlu.

Překážkou průzkumu je mlha, padající sníh a nepříznivá letecká situace. Déšť a nízké mraky ztěžují průzkum, chrání však nezkušeného pilota a jsou proto prospěšné.

Leteckému průzkumu nelze zabránit, nepříznivá letecká situace však jej značně ztíží. V tomto případě bude třeba létat ve formacích a využívatí takového počasí, které skýtá nejlepší ochranu.

Zjištění podrobností v noci je možné jen s použitím raket, jichž počet je omezen. Proto je omezen i prostor nočního průzkumu. I když výsledek nočního průzkumu byl malý, morální účinek je vždy velký, poněvadž nepřítel nikdy neví, zda nebyl upozorován.

Letka, které se kromě její denní činnosti intenzivně využívá i v noci, opotřebuje se velmi rychle.

Letecký je cvičen, aby správně hlásil, co viděl, nemůže však nikdy činiti sám závěry. To je věcí příslušných orgánů na letišti.

Letecký při dávání zpráv nepozoruje. Musí proto na základě instrukcí sám rozhodnout, co je třeba hlásit ihned, a ostatní zprávy odevzdá po přistání.

Negativní zprávy nejsou vždy hodnověrné. Letecký si nemůže vynutit dotyk s nepřítelem na zemi, jestliže je nepřítel odhodlán nedat se vidět. Prozkoumatí lesy a osady je někdy možno útokem s malé výšky.

Rozpoznání vlastní vojska od nepřítele je obtížné.

Strídání pozorovacích letounů znamená určitou ztrátu v pozorovací výkonnosti do té doby, než se nový letecký vžije do situace.

Nepřetržitý průzkum daleko od vlastních vojsk, jestliže vyžaduje létání ve formacích, je neproveditelný.

18. Průzkum je: a) strategický, b) taktický (střední, blízký a dělostřelecký).

Toto označení vyjadřuje zprávy, jaké třeba získávat, a nikoli vzdálenost letů nebo způsoby provedení. Tak někdy bude v nepříznivé letecké situaci operovat divišní letouny metodami středního průzkumu. Podobně může nerušený letoun na strategickém průzkumu operovat metodami blízkého taktického průzkumu.

Hranice pásem průzkumu budou normálně tytéž jako hranice příslušných vyšších jednotek, hloubka pásem bude různá podle sestavy nepřítele, podle požadovaných zpráv a možností vlastního letectva.

Hranice leteckého průzkumu platí vždy pro obě letecké jednotky a mají to vždy býti čáry snadno s výškou rozeznatelné.

19. Strategický průzkum.

Strategického průzkumu je potřeba na válčišti při zahájení války a po celou dobu tažení pro účely hlavního velitele, mimo to k získávání zpráv, na kterých se zakládá volba cílů a doby pro bombardování.

Strategický průzkum provádějí normálně denní bombardovací letky, podřízené hlavnímu velitelství.

Za příznivého počasí nebo letecké situace může být strategický průzkum prováděn jednotlivým letounem s velké výšky. Takový průzkum je pro zprávy odkázán hlavně na fotografii. Menší pohyby vojsk nemůže s takové výšky vypátrat a pozorování se omezi na ruch na železnicích, na pohyb velkých proudů, na velké tábory a sklady a na činnost na nepřátelských letištích.

Jestliže nelze užít jednotlivých letounů, vyšlou se na průzkum formace bombardovacího letectva, dostatečně silné k zdolání nepřátelského odporu.

Doba setrvání nad cílem průzkumu musí být z důvodů bezpečnosti co nejkratší a užití fotografie dovoluje snížit ji na minimum. Je-li potřeba průzkum opakovat v podobě vysílání rojů, je třeba se vyhýbat pravidelnému systému v této činnosti a vysílat roje po každé jiného složení a v nepravidelných časových intervalech.

Letectvu, kterému byl svěřen strategický průzkum, může být uloženo jako vedlejší úkol bombardování vhodných cílů, které zpozoruje. V těchto případech musí příslušné instrukce výslovně zdůraznit, že hlavním úkolem je získat a přinést zprávy a že úkol bombardování nesmí být proveden na újmu hlavního úkolu pozorování.

20. Střední průzkum.

Střední průzkum získává zprávy jednak o postupu nepřátelských vojsk z nástupových prostorů, o šířce fronty a umístění křidel, jednak o přesunech na železnicích a silnicích vedoucích z nástupových prostorů dopředu. Tyto zprávy zajímají velitele armády nebo sboru, kteří tento průzkum řídí.

Po zjednání dotyku obou stran bude středního průzkumu stále ještě potřeba pro zprávy z týlu bitevního pásma.

Střední průzkum provádějí podle okolností buď pozorovací nebo denní bombardovací letky. Jestliže to situace dovolí, je třeba dáti přednost letkám pozorovacím, poněvadž jejich piloti jsou lépe vycvičení v podrobném provádění průzkumu.

Často bude nutno vysílat na průzkum letectvo ve formacích, odpovídajících potřebě zdolání nepřátelského odporu. Nepřetržitý střední průzkum není proto proveditelný a průzkumné roje budou vysílány pouze v době, kdy toho bude třeba.

Kdykoliv je to možné, pořídí průzkum snímky k ověření zpráv získaných pozorováním.

21. Blízký průzkum.

Ke konci přibližování a během bitvy provádí se na frontě čelních jednotek blízký průzkum k zjištění nepřátelské sestavy a pohybů v předním pásmu, šířky bitvy a k zjištění vlastní fronty.

Blízký průzkum provádějí pozorovací letky. Vyžaduje od pilotů vysoké úrovně výcviku.

Během zjednávání dotyku a za počátečního období bitvy bude obvyčejně potřeba nepřetržitého průzkumu.

Jakmile se bitva ustaluje a dispoice nepřítele jsou známy, není již nepřetržitého průzkumu zapotřebí a postačí periodické lety. Tím se uvolňuje více letounů pro dělostřelecký průzkum, jehož požadavky v tomto období budou ovšem značné.

Užití jednotlivých letounů omezuje hloubku blízkého průzkumu. Máme-li však leteckou převahu, mohou tyto letouny pracovat v celém pásmu rozvinutí nepřátelských vyšších jednotek 1. sledu.

Normálním pojítkem mezi pozorovacím letectvem blízkého průzkumu a velitelstvím je oboustranná radiotelefonie. Při poruše nebo je-li žádoucí utajení hovorů před nepřítelem, může pilot shazovat hlášení a sbírat rozkazy, což však znamená ztrátu času pro pozorování.

Zjišťování situace vlastních vojsk se dělá z letounů jen tehdy, nemá-li velitelství jiné možnosti nebo když zpráva o dosažení některého cíle je mimořádně naléhavá. Byla-li tato potřeba předvídána, nutno zařídit vše, čeho je třeba, už předem v rozkazech. Vždy je žádoucí vyslati za tím účelem zvláštní, vhodně označený letoun. Nebyla-li učiněna žádná opatření, musí se letoun snést velmi nízko, aby rozeznal vlastní vojska od nepřítele; při tom dává znamení a snaží se všemi prostředky, aby mu bylo porozuměno. Situaci vlastních vojsk hlásí pilot radiotelefonicky jenom zcela výjimečně. Normálním způsobem bude shození náčrtu pozorovaných signálů.

22. Dělostřelecký průzkum.

Pro pamět. Zprávy získané o nepřátelském dělostřelectvu jsou velmi důležité i pro všeobecné zpravodajství. Dělostřelecký průzkum doplňuje a potvrzuje zprávy blízkého průzkumu, ale letouny nemají nikdy býti vysílány pouze za tímto účelem.

Za přibližování neuzívá se letectva pro dělostřelecký průzkum, dokud není oprávněná naděje na zjištění a postřelování baterií. O tomto okamžiku rozhodne velitel podle zpráv blízkého průzkumu.

23. Fotografie.

Kolmé snímky se vyžadují ve třech velikostech:

- a) v malém měřítku (1:10.000—1:20.000) pro účely strategické,
- b) v středním měřítku (1:6000—1:10.000, normální měřítko) pro účely protibaterijní,
- c) ve velkém měřítku (1:3000—1:6000) pro detail.

Zjistit, zda drátěné překážky jsou schůdné pro pěchotu, nelze ani při největším měřítku.

Snímky se dodávají buď jako volné (jednotlivé kusy) nebo slepené. První způsob (typ 1) je rychlý, druhý způsob (typ 2) je ucelený.

Šikmé snímky jsou pořizovány s malé výšky, často na dosah kulometné palby.

Žádost o letecké snímky obsahuje:

- a) druh snímku (kolmý nebo šikmý), b) měřítko (u kolmých), c) prostor k ofotografování, d) u šikmých směr odkud, e) účel snímku, f) počet kopií, g) kdy je jich potřeba.

Velitelé musí potřebu snímků včas předvídat, aby mohlo být využito příznivého počasí.

Jsou uvedeny doby pořízení snímků určité plochy.

24. Užití pozorovacích letek. — Plán leteckého průzkumu obsahuje:

- a) pásma různých druhů průzkumu,
- b) kdo řídí průzkum v těchto pásmech,
- c) přidělení letectva a radiotelefonních vozů podřízeným vyšším jednotkám,
- d) podle okolností i zvláštní opatření pro spojení.

Střední průzkum bude zřídka prováděn u jednotek menších než je armádní sbor, jestliže neoperují samostatně. Během přibližovacího pochodu bude potřeba středního průzkumu velká a velká část letounů zůstane podřízena armádnímu sboru.

Není možno definitivně stanovit stupeň decentralisace blízkého a dělostřeleckého průzkumu na divise. To závisí na okolnostech a čase. Jako vodítko platí zásada, že průzkum řídí ten, kdo řídí boj. V pohybné válce budou to velitelé divisí, při ustálení situace bude průzkum účinněji a hospodárněji centralisován u velitelství armádního sboru.

Když je podřízenému veliteli (divise, rychlá jednotka), svěřován letecký průzkum, je pro nadřízeného rozhodující ta okolnost, zda podřízený velitel má možnost spojení s letkou, t. j. zřízení dopředu posunutého letiště u velitelství divise (rychlé vyšší jednotky). To závisí na povaze kraje. Polní řád stanoví, že SV. vyšších jednotek mají být poblíž vhodných letišť, a velitel letectva je při této volbě SV. poradcem.

Při sestavování plánu pro letecký průzkum se řídí velitel počtem „startů“ pro danou operaci podle údajů svého velitele letectva (průměrně 12 denně, výjimečně a na krátko 18).

25. Přidělení letectva.

V zásadě je lépe mít pozorovací letky u sboru než u divisí. Divise, již byl svěřen blízký a dělostřelecký průzkum, nevyužije zcela všech služeb letky. Normálně tedy budou letky po potřebnou dobu pracovat „na frontě... divise“, t. j. zbytek letounů letky je k dispozici sboru pro dělostřelecký průzkum sborového dělostřelectva, pro fotografování a jako záloha. Tím je usnadněno velení veliteli peruti.

Nesnázé velení a leteckého zpravodajství nedovolí rozdělit letku na frontu více než 2 divisí. Není-li dostatek letectva pro všechny divise a velitelství sboru, je nejlepší úprava velení ta, když necháme každou letku pracovat jen pro 1 divisi a velitelství sboru zároveň.

Fotografování se nedecentralisuje k divisím; divise vyžadují snímky u armádního sboru. Tím se také zabrání dvojí práci.

26. Řízení blízkého průzkumu.

U armádního sboru. Jestliže je velitelství příliš vzadu, musí být vyslán radiotelefonní vůz dopředu, jak daleko sahá působnost jeho radiotelef. přístroje. Není-li mezi tímto bodem a velitelstvím řádné spojení, přidělí se divisím přijímací radiotelefonní vozy k naslouchání hovorům pilota s radiotelefonní stanicí. Při poruše se svěří průzkum divisím; tuto eventualitu nutno však předem ujednat.

Je nežádoucí, aby s pilotem hovořila jiná stanice než stanice armádního sboru. Proto žádosti divisí o zprávy musí být dávány přes sborovou stanici, která jediná je oprávněna korespondovat. Naslouchati zprávám pilota mohou ovšem všechny stanice.

U divise. V tomto případě stanoví sborový velitel hranice divisních pásem průzkumu a přidělí divisím potřebné letectvo podle těchto dvou alternativ:

a) buď svěří pozorovací letce blízký průzkum „na frontě... divise“ na potřebnou dobu,

b) nebo ji podřídí divisi.

K a) Divise posílá letce rozkazy a zprávy o situaci divise a udržuje spojení se zpravodajskou spojovací četou; to je možné jen na letišti dopředu posunutém nebo pomocí shazování a sbírání zpráv a rozkazů. Letoun je řízen radiotelefonicky a sbor musí divisi přidělit radiotelefonní stanici. Není-li možné dodat letce rozkaz divise, dá počáteční rozkaz pro průzkum sbor na základě zpráv o divisi a její akci.

K b) Divise úplně disponuje letkou, která pracuje pouze pro ni. Administrativně zůstává letka podřízena sboru.

Další decentralisace blízkého průzkumu je dovolena jenom u oddílů a rychlých jednotek operujících buď samostatně nebo na křídle hlavních sil.

Pěším brigádám mohou být přiděleny přijímací radiotelefonní stanice, žádosti o zprávy musí však jít skrze velitelství divise.

27. Řízení dělostřeleckého průzkumu (pro pamět).

28. Rozkazy a instrukce pro letectvo (pro pamět).

Jsou uvedeny jednotlivé paragrafy a co mají obsahovat.

29. Zpravodajský styk mezi armádou a letectvem.

Tento styk existuje

mezi velitelstvím vyšší jednotky a letectvem

a mezi velitelstvím dělostřelectva a letectvem,

aby bylo informováno velitelství o získaných zprávách a informováno letectvo o činnosti vlastních pozemních jednotek.

Úprava:

a) Každé bombardovací peruti u HVOA. se přiděluje jeden zpravodajský styčný oddíl (1 zprav. důstojník a potřebný personál) jako spojka mezi velitelem peruti a štábem HVOA. Instruuje piloty před startem a získává od nich zprávy po přeletu.

b) U každé pozorovací letky je jeden zpravodajský styčný oddíl (2 zpravodajští důstojníci, z nich jeden pro všeobecné zpravodajství a druhý dělostřelec). Tento oddíl zůstává stále s letkou, přesunuje se s ní a p. Je to vlastně část zpravodajského oddělení štábu vyšší jednotky, které je letka tou dobou přidělena. Oddíl je dělitelný, t. j. může pracovat na dvou místech, na př. na letišti letky a zároveň na předsunutém letišti. Oba zpravodajští důstojníci mohou být zaměňováni.

c) U každé pozorovací peruti je přidělen jeden dělostřelecký styčný důstojník pro spojení mezi velitelem peruti a velitelem sborového dělostřelectva. Zároveň koordinuje činnost dělostřeleckých zprav. důstojníků u pozorovacích letek.

Podrobně je uvedeno, jaké zprávy potřebuje letectvo o vlastních silách a jaké jsou úkoly zpravodajských styčných důstojníků.

30. Spojení.

Letectvo odpovídá pouze za vnitřní spojení, vyjímajíc spojení mezi velitelstvím peruti (skupin) a jejich letkami u podřízených vyšších jednotek. Mimo to přiděluje vyšším jednotkám radiotelefonické stanice (vozy). Veškerá letecká velitelství a jednotky jsou vybaveny pro vnitřní spojení radiotelegrafními stanicemi. Mimo to jsou perutím permanentně přiděleny čtyři telegrafního vojska.

Dále jsou uvedeny i podrobnosti veškerého spojení mezi různými vyššími velitelstvími a leteckými jednotkami.

Z cizích revuí.

VEŠTNÍK VOZDUŠNAGO FLOTA, roč. 1933, čís. 1.

Úvodník. Svaz komunistické mládeže byl před dvěma lety ustanoven čestným velitelem sovětského vojenského letectva, aby jeho systematickou politicko-osvětovou činností dosáhl letající personál vyšší úrovně bojové schopnosti, disciplíny a ideové pevnosti. Praktické výsledky jsou však slabé. Je třeba, aby se letci věnovali více propagandě mezi dělnickou mládeží, neboť z ní přichází k letectvu nejlepší dorost. S druhé strany i komсомolci se musí více věnovat politické práci mezi letci.

Bitevní nálety na železnici. (P. Žigarev.) Za účelem přerušení dopravy na železnici je lépe útočit na volnou trať, neboť ve stanicích, hlavně důležitých, bude OPL. Na volné trati budou menší ztráty, nálet lze provést s menší výše. Nejlépe volit místo, kde trať je v zářezu. Ideálem je zničit zároveň jedoucí vlak, jehož odstranění ze zářezu bude zdlouhavé. Výška útoku 75 m, nálet jednotlivými